

**FRAMKVÆMDARÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA
UM FÉLAGSLEGT ÖRYGGI FARANDLAUNÞEGA**

ÁKVÖRÐUN nr. 160

frá 28. nóvember 1995

um gildissvið ii-liðar í b-lið 1. mgr. 71. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 varðandi rétt launþega, annarra en þeirra sem sækja vinnu yfir landamæri, sem voru búsettir í öðru aðildarríki en hinu lögbæra ríki þegar þeir höfðu síðast atvinnu, til atvinnuleysisbóta

(96/172/EB)

FRAMKVÆMDARÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA UM FÉLAGSLEGT ÖRYGGI FARANDLAUNÞEGA HEFUR,

með hliðsjón af a-lið 81. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971, en samkvæmt honum skal framkvæmdaráðið fjalla um allt er lýtur að túlkun ákvæða reglugerða (EBE) nr. 1408/71 og (EBE) nr. 574/72,

að fenginni beiðni um að skera úr um við hvaða launþega er átt í ii-lið b-liðar í 1. mgr. 71. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Útvíkka ber þá hópa launþega sem sérstaklega er vísað til í ákvörðun nr. 131 frá 3. desember 1985 og breyta þessari ákvörðun til samræmis.

Í 71. gr. umræddrar reglugerðar er mælt fyrir um sérreglur er varða veitingu og greiðslu atvinnuleysisbóta til atvinnulausra sem bjuggu í öðru aðildarríki en lögbæra ríkinu þegar þeir voru síðast í starfi.

Það sem hefur úrslitaáhrif á beitingu 71. gr. í heild sinni er að hlutaðeigandi einstaklingur hafi búið í öðru aðildarríki en því sem hann féll undir löggjöf hjá þegar hann var síðast í starfi, sem þarf ekki endilega að vera starfsríkið.

Samkvæmt skilgreiningu h-liðar 1. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 merkir hugtakið „búseta“ föst búseta en „dvöl“ er skilgreind sem tímabundin búseta í i-lið sömu greinar.

Launþegarnir sem um getur í 1. mgr. 14. gr. og 1. mgr. 14. gr. b í reglugerð (EBE) nr. 1408/71 teljast búsettir í lögbæra ríkinu nema fram komi sönnun um hið gagnstæða.

Það leiðir af b- og c-liðum 1. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 að launþegar, sem sækja vinnu yfir landamæri, og launþegar í árstíðabundnum störfum hafa búsetustað í öðru landi en starfslandinu, sem með skírskotun til a-liðar 2. mgr. 13. gr. umræddrar reglugerðar er lögbæra landið, og því leikur enginn vafi á að þessir launþegar heyra undir 71. gr. reglugerðarinnar.

Líkur eru á að þeir hópar launþega sem um getur í 13. (c-lið 2. mgr.), 14. (a- og b-lið 2. mgr. og 3. mgr.) og 16. (2. mgr.) gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71, og launþegar sem falla undir samkomulag sem vísað er til í 17. gr. reglugerðarinnar, búi í vissum tilvikum í öðru aðildarríki en því sem telst vera lögbært ríki samkvæmt þeirri grein.

Skoða verður hvert tilvik fyrir sig til að ákveða í hvaða aðildarríki þeir hópar launþega, sem um getur í framangreindum 13. (c-lið 2. mgr.), 14. (a- og b-lið 2. mgr. og 3. mgr.) og 16. (2. mgr.) gr., og launþegar sem falla undir samkomulag sem vísað er til í 17. gr. reglugerðarinnar, eiga búsetustað; þetta verður að ákveða vegna launþeganna sem um getur í a- og b-liðum 2. mgr. 14. gr. með tilliti til aðildar þeirra að tryggingunni.

Samkvæmt ii-lið a-liðar og ii-lið b-liðar 1. mgr. 71. gr. flyst ábyrgð á bótagreiðslum frá lögbæra ríkinu til búseturíkisins ef hlutaðeigandi einstaklingur lætur skrá sig hjá vinnumiðlun í síðarnefnda ríkinu.

Þótt þetta sé viðurkennt fyrir launþega sem sækja vinnu yfir landamæri og launþega í árstíðabundnum störfum og launþega í tilteknum öðrum hópum, sem halda á sama hátt nánum tengslum við upprunaland sitt, er ekki ásættanlegt að túlka hugtakið „búseta“ of vítt þannig að 71. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 nái til allra farandlaunþega sem hafa nokkuð stöðuga vinnu í aðildarríki en skilja fjölskyldu sína eftir í upprunalandinu.

Við ákvarðanatöku skulu ákvæði 3. mgr. 80. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 lögð til grundvallar.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. Auk þess að gilda um launþega í árstíðabundnum störfum, skulu ákvæði ii-liðar í b-lið 1. mgr. 71. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 meðal annars gilda um eftirtalda hópa launþega:
 - a) launþega sem um getur í c-lið 2. mgr. 13. gr. reglugerðarinnar;
 - b) launþega er starfa við millilandaflutninga sem vísað er til í a-lið 2. mgr. 14. gr. reglugerðarinnar;
 - c) launþega, aðra en þá er starfa við millilandaflutninga, sem starfa að jafnaði í nokkrum aðildarríkjum eins og um getur í b-lið 2. mgr. 14. gr.;
 - d) launþega er starfa hjá fyrirtæki sem liggur á sameiginlegum landamærum eins og um getur í 3. mgr. 14. gr.;
 - e) launþega er starfa hjá sendiráðum og ræðismannsskrifstofum og starfsfólk á heimilum erindreka slíkra sendiráða eða stöðva eins og um getur í 2. mgr. 16. gr. reglugerðarinnar;
 - f) launþega er falla undir samning sem um getur í 17. gr. reglugerðarinnar,

hafi þeir þegar þeir voru síðast í starfi verið búsettir í öðru aðildarríki en lögbæra ríkinu.

2. Launþegar sem um getur í 1. mgr. og féllu í síðasta starfi sínu undir löggjöf annars aðildarríkis en starfsríkis skulu eiga rétt á bótum samkvæmt ákvæðum löggjafar búseturíkis eins og hefðu þeir áður heyrt undir þá löggjöf.
3. Launþegar sem um getur í 1. mgr. 14. gr. og 1. mgr. 14. gr. b teljast búsettir í lögbæra ríkinu nema fram komi sönnun um hið gagnstæða.
4. Þessi ákvörðun kemur í stað ákvörðunar nr. 131 frá 3. desember 1985 og öðlast gildi fyrsta dag næsta mánaðar eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Formaður framkvæmdaráðsins

Carlos CARCÍA DE CORTÁZAR Y NEBREDA
